

రోగం రాని ఆహారం

చిన్న పుష్టకం - III

డా. మంతేన సత్యనారాయణ రాజు

రోగం రాని ఆహారం
మీ ఆరోగ్యం - మీ చేతుల్లో
(3)

డా. మంతెన
సత్యనారాయణరాజు

<http://www.manthena.org>

రాజర్షి....!

ప్రకృతి ప్రసాదించిన పుత్ర రత్నలలో వరపుత్రుడు ఆయన. ప్రకృతి సిద్ధాంత వేదాంతానికి నిత్య నైవేద్యం చేస్తున్న రాజర్షి ఆయన. మహర్షిలా మన వెన్నంటి వుంటూ ప్రకృతి మానవ వికాస పుష్టానికి పరిమళాలు వెదజల్లుచున్న సుగంధరత్నం ఆయన. ప్రకృతి జీవన విధానానికి నారు పోసి నీరు పోస్తున్న తోటమాలి ఆయన. ఆయన మార్గదర్శకత్వంలో కృష్ణమై వడిలో ప్రకృతి ముద్దు బిడ్డగా ఎదుగుతున్న "ప్రకృతి జీవన విధానానికి" రూపశలింగ. విజయవాడ కనకదుర్గమై కళ్ళ ముందు ప్రజలందరు ప్రకృతి జీవన విధి విధానాలను ఆచరించి ఆరోగ్యవంతులు కావడానికి, 'ఆశ్రమ' నిర్మాణ సారది ఆయన.

మనందరికి ఆత్మబంధువులు, నిర్మలహృదయులు, ఆతీయులు శ్రీ గోకర్ణ గంగరాజు, శ్రీమతి లైలా

గంగరాజు పుణ్య దంపతులకు ప్రకృతి జీవన విధాన
'దశ' పుస్తకమాలను సహాదయంతో
ఆంకితమిస్తున్నాను.

మీ ప్రేమపాత్రుడు

మంతెన సత్యనారాయణ రాజు

ఇందులో తెలుసుకోబోయే ఆరోగ్య విషయాలు

1. నేటి మన శరీర దుస్థితి
2. ఏది తెనడానికి ఈ శరీరం పుట్టింది?
3. ఏది తీంచే హయిగా ఉంటాము?
4. ఆహారాన్ని వండితే ఏమవుతుంది?
5. మండకపోతే శరీరానికి హనికాదా?
6. మన సంపూర్ణాహారం ఏది?
7. గింజలను మొలకెత్తించే విధానం
8. ఎవరెవరు ఏ గింజలను, ఎంత తీవ్రాలి?
9. ఎలాంటి కోబ్బరి తీవ్రాలి?
10. ఎపండను ఎవరెపుడు తీవ్రాలి?
11. పండ్ల రసాలను ఎపుడు ఎలా త్రాగాలి?

12. పచ్చికూరగాయలను ఎలా వాడుకోవాలి?
13. మీ పిల్లలకు ఏది పెట్టాలి?
14. సహజస్వరం వల్ల లాబాలు
15. ఇలా తీందామా?

1. నేటి మన శరీర దుష్టితి

మానవుని శరీరము నాగరికత పెరిగిన దగ్గరునుండి రోజురోజుకీ అనారోగ్యము వైపు దిగజారిపోతున్నది. శరీరాన్ని బాగు చేయడానికి వైద్య విధానాలు మాత్రం పైపైకి ఎదుగుతున్నాయి. అందరం కోరుకునే ఆరోగ్యం మాత్రం ఈ శరీరానికి అందీ అందనట్లుగానే ఉంటున్నది. నేటి శరీర పరిష్ఠితి చూస్తే, వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా, కష్టపడి పనిచేసుకునేవారు, ఉద్యోగస్తులు అని భేదం లేకుండా, స్త్రీ పురుష భేదం లేకుండా, చదువుకున్నవారు, చదువురానివారు అని లేకుండా, డాక్టర్లు, యాక్షర్లు అని భేదం లేకుండా అందర్ను అనారోగ్య సమస్యలు పట్టి పీడిస్తున్నాయి. శరీర అవయవాల పనితీరు చూస్తే చిన్న చిన్న పిల్లలకే కంటి చూపు తగ్గిపోతున్నది. వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా కీళ్ళు అరిగిపోతున్నాయి. స్త్రీలకు

అంద్కోశాలు వుంటున్నాయి కానీ అండ్త్వత్తి సరిగా జరగడం లేదు. పురుషులకు వీర్యం ఉంటున్నది గానీ అందులో పనికిపచ్చ వీర్య కణాలు మాత్రం తగ్గిపోతున్నది. దైరాయిద్ గ్రంథి, దైరాయిద్ హర్షోనులను ఉత్పత్తి చేయలేక పోతున్నది. పాంక్రియాన్ గ్రంథి, ఇన్నులిన్ ను ఉత్పత్తి చేయలేక పోవడం వల్ల వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా సుగరు వ్యాధి వచ్చేస్తున్నది. ఎండొకాలంలో ఎండలు ఎంత సహజంగా వస్తాయో, ప్రతి మనిషికి బి.పి. కూడా అంత సహజంగా వచ్చేస్తున్నది. పెళ్ళికాక ముందే తెల్లజుట్టులు, పిల్లలు పుట్టక ముందే బట్టనెత్తులు, వీటన్నింటికీ తోడు కండరాలు, నరాల బలహీనతలు. ఇలాంటి శరీరాలతో సరిగా పనిచేయించుకోలేక, దాన్ని నడపడానికి ఎన్నో తంటాలు పడుతున్నారు. ఉదాహరణకు, తిన్నది ఆరగడానికి ఒక బిళ్ళ, అరిగింది విరేచనంగా వెళ్ళడానికి ఇంకొక బిళ్ళ, గ్యాసు బయటకు పోవడానికి మరొక బిళ్ళ, అలాగే బలానికి, ఎముకల గట్టికి, రక్తం పట్టడానికి,

మంటలకు, నొప్పులకు, నిద్రకు ఇలా ఒకోరకం బాధకు ఒకో బిళ్ళ చొప్పున ఆహారంలా మందులను తీంటున్నారు. ఇలా ఎంత కాలం పాటు? ఆలోచించండి! మరీ మరీ ఆలోచించండి. బ్రతీకినంత కాలం ఇలా ఒట్టి శరీరంతోనే బ్రతుకుదామంటారా? ఇలా బ్రతకడం మీకు సుఖంగా ఉందా, లేదా మీ వల్ల ఎవరికన్నా సుఖంగా ఉంటున్నదా? చివరికి, ఎవరికీ సుఖాన్నివ్వని ఈ శరీరమెందుకు, ఈ బ్రతుకెందుకు?

మనలో ప్రతి ఒక్కరం సుఖంగా ఉండాలనే కోరుకుంటాము. అందుకే, ఒకరినొకరు తెలిసినవారు కలుసుకున్నప్పుడు మీరు బాగున్నారా అంటే, మీరు బాగున్నారా అని కుశలం అడుగుతూ ఉంటారు. మీరు బాగున్నారా అన్న మాటలో ముఖ్య ఉధ్వేశము ఆరోగ్యంగా, ఆనందంగా ఉన్నారా అని. అందరూ కోరుకునేది ఆ ఆరోగ్యాన్ని, ఆ ఆనందాన్ని. అదే అందరి లక్ష్మీ. అందుచేతనే, ఒకరినొకరు పలుకరించుకునేముందు మన లక్ష్మీన్ని గుర్తు

చేసుకుంటున్నాము. ఎవరు మనల్ని అడిగినా బాగున్నామండీ! అని మాత్రమే చెబుతున్నాము. వాస్తవానికి, మన స్థితి బాగోలేదని మనకి తెలిసి ఉన్నప్పటికీ, నోటికి అలవాటైపోయి బాగున్నామనే పలుకుతున్నది. ఇలా ఎంతకాలం పాటు మనల్ని మనం మోసం చేసుకుంటాము? మన కారుకి తరచుగా రిపేర్లు వచ్చి మార్గమధ్యంలో ఇబ్బందులు రాకుండా పూర్తిగా రిపేరు చేయించడమో, లేదా క్రొత్త కారు కొనుకొని ప్రయాణించడమో చేస్తుంటాము. మనం కోరుకునే సుఖాన్ని కారు పాడు చేస్తుంచే సహించలేము. మన సుఖానికి వచ్చే అడ్డంకులను పూర్తిగా తొలగించుకోగలుగుతున్నాము. మరి, **జీవుడు** ప్రయాణించే ఈ శరీరమనే వాహనం బాగోపోతే, దానికి వచ్చే అడ్డంకులను పూర్తిగా తొలగించుకుని, తీరిగి సుఖంగా ప్రయాణించే ప్రయత్నం మనమెందుకు చేయకూడదు. ప్రయత్నిస్తే ఆ సుఖం తీరిగి రాదా? ఈ శరీరం పూర్తిగా బాగు కాదా? మీరు తలచుకోవాలేగానీ ఎదైనా ఎందుకు

సాధ్యం కాదు. మనం అవకాశమివ్వాలే తప్ప ఈ శరీరం ఎప్పుడైనా బాగుపడడానికి సిద్ధంగా ఉన్నది. ఈ శరీరానికి పునర్జీవించణం చేసుకుని, తిరిగి క్రొత్తగా తయారయ్యే అవకాశం పుట్టుకతోనే ఉంది. ఇది ఆటోమాటిక్ మెకానిజమ్ ని కలిగి ఉన్నది. మీరు అది చెప్పినట్లు వింటూ, దానికి కావలసినవి అందిస్తూ ఉంచే చాలు. ఇన్నాళ్ళా ఈ శరీరం మీరు చెప్పినట్లు విని పనిచేసింది, కని ఇప్పుడు దానికి రిపేరు వచ్చింది కాబట్టి అది చెప్పినట్లు మనం వించేగాని పని జరుగదు. మీకు ఈ వాస్తవం తెలుసా? కారు కండిషన్ గా ఉన్నప్పుడు మనం చెప్పినట్లు అది వింటుంది. కానీ రిపేరు వచ్చాక అది చెప్పినట్లు చచ్చినట్లుగా మనం వింటున్నాము. మన శరీరం సంగతి కూడా అంతేనని గ్రహిస్తే, మనందరం ఏనాడో బాగుపడి ఉండే వాళ్ళాము. ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు, చేసిన తప్పును ఒప్పుకుని క్షమాపణ చెప్పుకుని, మళ్ళీ ఈ తప్పు జీవితంలో చేయనని శరీరాన్ని ప్రాథేయపడుతూ, తను

చెప్పినట్లుగా, కోరుకున్నట్లుగా మనం ప్రవర్తించుదాం.
సరేనా!

సరిగా పోషణ చెయ్యకపోతే మొక్కలు వాడిపోయి,
ఆకులు రాలిపోతూ, కొమ్మలు ఎండిపోయి గిడిసబారి
పోతాయి. అలాంటి మొక్కలకు, నేలను సరిగా దున్ని,
కలుపు మొక్కలను తీసి, ఎరువు వేసి, పుష్టిలంగా
నీరు పోస్తే తిరిగి చక్కగా చిగురించి ఏపుగా ఎదిగి
పచ్చగా మునుపటి లాగా కళ కళ లాడుతాయి. ఆ
మొక్కలకు క్రొత్త జన్మ వచ్చినట్లుగా ఉంటుంది.
సరైన ఆహారాన్ని అందిస్తే, మోడుగా మారిన చేస్తే
చిగురించి బాగుపడుతుంటే, ఈ మానవ శరీరం
ఎందుకు చిగురించదు? ఎందుకు బాగుపడదు?
మళ్ళీ క్రొత్త జన్మ ఈ శరీరానికెందుకురాదు? మీరు
మనస్సుప్రార్థిగా తల్లుకుంటే తప్పకుండా వస్తుంది. మీ
శరీరానికి ఆరోగ్యం రావాలంటే దాని అవసరాలను
మీరు తీర్చండి. జీవించినంత కాలం శరీరం
చెప్పినట్లుగా, అది కోరుకునేట్లుగా బ్రతకడం కూడా

తెల్పుకోండి. ఇచ్చిపుచ్చుకోవదం నేర్చుకోండి.
మర్యాదగా ఉంటుంది. అప్పటి వరకు ఈ శరీరానికి
రోగాల దుర్దతి తప్పదు. శరీరానికి ఈ రోజు నుండి
మంచి గతి పట్టాలంచే ముందుగా ఈ శరీరం ఏమి
తినడానికి పుట్టేందో తెల్పుకుని దాన్ని మనం ఈ రోజు
నుండే తినిపెస్తే ప్రయత్నం ప్రారంభిధాం.

2. ఏది తీనడానికి ఈ శరీరం పుట్టింది?

పాలు ముందు పుట్టాయా? పాలు త్రాగే పిల్లవాడు ముందు పుట్టాడా? అని ఎవరైనా అడిగితే అందరూ చెప్పే సమాధానం ఒక్కచే. అదే, ముందు తల్లి స్తనాల్లో పాలు తయారైన తరువాతే, వాటిని త్రాగే పిల్లవాడు పుడతాడని. అలాగే, ప్రకృతి మాత తను ముందు ఆహారాన్ని తయారు చేసి తరువాత ఆ ఆహారాన్ని తినే జీవులను పుట్టించింది. అంటే మనం పుట్టక ముందే మనం తీనబోయే ఆహారం ముందు పుట్టి, మన కొరకు ఎదురు చూస్తూ ఉన్నదన్నమాట. మనం పుట్టిన తరువాత ఆ ఆహారమేరో తెలుగుకుని దాన్నే తినాలి. దాన్ని తెలుగుకోవడానికి తెలివితేటలు, చదువు సంధ్యలు అవసరం లేదు. మానవుడు తప్ప మిగతా జీవులన్నీ అఙ్గానజీవులు. అవన్నీ వాటి

ఆహారమేదో, అది ఎక్కడ దొరుకుతుందో తెల్పుకుని, వెతుక్కని మరీ దానేన్న తింటూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకు పులి మాంసాన్ని తినేటట్లు పుట్టడం జరిగింది. ఏ దేశంలోనున్న పులి మాంసం తప్ప మరో పదార్థం ముట్టదు. ఆవు గఢి తినాలి. ఒక వేళ ఆ గఢి దీరక్కపోతే చావనైన చస్తుంది గానీ నాకు మాంసం కావాలి అనదు. పెట్టినా తినదు. ఒక జాతి జంతువులు ఏ ఖండంలో ఉన్న ఒకే రకమైన ఆహారాన్ని నియమబద్ధముగా తింటాయి. "ధర్మాన్ని రక్షించండి, ఆ ధర్మమే మిమ్మలను రక్షిస్తుంది" అన్నట్లుగా ఆ జీవులు శరీర ధర్మానికి అనుకూలంగా, శరీరం కోరిన విధముగా వాటికి నియమింపబడిన ఆహారాన్ని తినడం చేత, ఆ జీవుల శరీరం ఆ ఆహారం ద్వారా రక్షించబడి, ఆరోగ్యమనే ఫలాన్ని ఆయుష్మన్నంత వరకు అందుకుంటున్నాయి. ఒక జీవి ఆహారం తినడం ప్రారంభించిన దగ్గర్నుండి తుది శ్వాస విడిచేంత వరకు ఆ ఆహారాన్ని తింటూ ఉంటుంది. అందుచేతనే వాటికి ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం,

సుఖమయమైన జీవితం, సులువైన చావు ఈ మూడూ లభిస్తున్నాయి. మానవుడి విషయంలో ఒక్క బుమలకే ఇది సాధ్యపడుతున్నది. మనం కూడా ఆ జీవులవలె, మన కొరకు నియమింపబడిన ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారాన్ని తినడం ప్రారంభిస్తే, ఈ ప్రకృతిలో ఈ రోజుల్లో, ఈ కలియుగంలో కూడా పరిపూర్ణారోగ్యాన్ని, పూర్తి ఆయుష్మను పొందవచ్చ.

మిగతా జీవులవలె మనిషి కూడా ఒకానొకప్పుడు ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారాన్నే తిని, తన శరీర అవసరాలను పూర్తిగా తీర్చుకోగలిగాడు. ఈ ప్రకృతికి, ఈ ప్రకృతి సిద్ధమైన శరీరానికి మధ్య ఉన్న సంబంధానికి ఆహారం వంతెన లాంటిది. ప్రకృతిలో లభించినదాన్ని లభించినట్లుగా తీంచే శరీరానికి, ప్రకృతికి మంచి బంధం ఏర్పడుతుంది. ఈ ప్రకృతి ఆహారం సూర్యకిరణాల సమక్షంలో ప్రతి రోజు వండబడుతున్నది. (సూర్యకిరణాల సమక్షంలో ఆహారం పక్వదశకు చేర్చబడుతున్నది). ఏ

స్నితిలో ఉంచే శరీరం జీర్ణం చేయగలదో ఆ స్నితికి ఆహారం రూపాంతరం చెంది అప్పుడు మనకు అందుబాటులోకి వస్తున్నది. నారు పోసిన వాడు నీరు పొయ్యడా అన్నట్లుగా మనకు కావలసినదంతా ఆ ఆహారములో రెడీగా ఉన్నది. ఆ రెడీమేడ్ ఫుడ్ ని, ఈ ఆమృత హాస్టాలతో తినడానికి మనం పుడితే, ఈ చేతులు ఆ అదృష్టానికి నోచుకోవడం లేదు. మనిషి ఎప్పుడు నిప్పు కనుక్కొన్నాడో, వంట కనుక్కొన్నాడో అప్పటి నుండే ముప్పు మొదలైంది. ఆ రోజు నుండి ఈ శరీరం కోరుకునే ఆహారం దానికి అందవలసినది పోయి, నాలుక కోరినది శరీరానికి అందుచున్నది. ఈ ప్రకృతిలో అన్నం, కూరలు, పలావులు, పచ్చళ్ళ మొదలగునవి చెట్ల నుండి గనుక కాస్తే ఈ శరీరానికి అవి బాగా సరిపడి చక్కని ఆరోగ్యం లభించి ఉండేది. ఈ ప్రకృతి సిద్ధమైన శరీరానికి మనిషి తెలివితేటలతో తయారైన ఆ వికృతి ఆహారం గిట్టక సమస్యలు ప్రారంభం అవుతున్నాయి. మనిషి తయారు చేసిన వంటలను, మనిషి తయారు చేసిన మరమనుషులకు

(రోబోట్) పెడితే సరిపడవచ్చేమో గానీ,
పంచభూతాలతో తయారయిన ఈ శరీరానికి మాత్రం
పంచభూతాలతో తయారైన ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారం
మాత్రమే సరైన ఇంధనము.

3. ఏది తీంచే హయగా ఉంటాము?

ప్రతి మనిషి 24 గంటలూ హయగా ఉండాలని కోరుకుంటాడు. కొందరు మాత్రమే ఎప్పుడూ ఆ హయని అనుభవిస్తూ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకుంటారు. ఎక్కువ మంది మాత్రం ఆ హయ ఎక్కడో ఉంటుందన్నట్లు ప్రయత్నిస్తూ ఉంటారు. ఆ హయ మనలోనే ఉంటుందనే అనుభవాన్ని పొందలేకపోతున్నారు. ఆ హయని మనం పొందాలంచే ఒక విషయం అర్థం కావాలి. మనం వేరు, మన శరీరం వేరు. మనము ఈ శరీరమనే వాహనంలో కూర్చుని జీవితమనే ప్రయాణాన్ని సాగిస్తున్నాము. ఎన్నో సదుపాయాలున్న కారును ఎక్కువ డబ్బు పెట్టి మనం కొనుక్కున్నప్పటికీ ఆ కారు కారుకు మాత్రం సుఖాన్నివ్వలేదు కదా? ఆ

సదుపాయాలు, సుఖాలన్నీ ఆ కారులో ఎక్కి
ప్రయాణించేవారికి మాత్రమే గదా! ఆ కారుకు రిపేర్లు
వచ్చినా, కారుకేమి నొప్పిగానీ, ఇబ్బంది గానీ
ఉండదు. ఆ ఇబ్బంది అంతా కారులో ఉన్న వారికే
చెందుతుంది. అలాగే, ఈ శరీరమనే వాహనం
సరిగా పనిచేసినంత కాలం లోపలున్న మనకు
ఎప్పుడూ హాయిగా ఉంటుంది. శరీరానికి ఏదైనా
అసౌకర్యం కలిగినప్పుడు హాయిని లోపలున్న
మనకు అందివ్వడానికి బదులుగా అసౌకర్యాన్ని
అందిస్తుంది. శరీరానికి మనం అందించిన దాన్ని
బట్టి, శరీరం మనకు ప్రతిఫలాన్నిస్తుంది. శరీరానికి
కావలసినది మనం తీంచే, అప్పుడు శరీరం మన
హాయిని పాడు చేయదు. ఉదాహరణకు పండ్లు, పచ్చ
కూరగాయలు ఇలాంటివి తీంచే మనం తిన్న
తరువాత కూడా హాయిగా ఉంటాము. శరీరము
ప్రశాంతంగా తేలిగ్గా ఉంటుంది. అటువంటి
ఆహారాన్ని జీర్ణం చేయడానికి మన పొట్ట తయారు
చేయబడింది. కాబట్టి అది తినడం వల్ల పొట్ట హాయిని

కోల్పుదు. పొట్ట హాయిగా ఉంచే, శరీరం హాయిగా ఉంటుంది. శరీరం హాయిగా ఉంచే మనం హాయిగా ఉంటాము. శరీరంలో ఏ భాగానికి ఇబ్బంది వచ్చినా, అది మొత్తం శరీరాన్ని ఆటంక పరుస్తుంది. కుటుంబంలో ఏ ఒక్కరికి గాయమైనా, అది మొత్తం కుటుంబాన్నంతటినీ బాధిస్తుంది. కారులో ఏ చిన్న నట్టు డ్యూడిపోయినా అది మొత్తం కారుని ఆటంకపరుస్తుంది. ఈ శరీరములోని ప్రతి అవయవము, ప్రతి కణము తయారైనది కేవలం ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆహారాన్ని తినాడానికి మాత్రమే. శరీరం కోరుకునే ఆ ఆహారాన్ని మనం తీంచే 1, 2 గంటల్లోనే అరిగించి, వెంటనే దాని సారాన్ని అన్ని కణాలకు పంపుకుంటుంది. కణాలు వాటికి కావలసినది వచ్చేసరికి, ఎగిరి గంతేసి మరీ ఆనందంతో ఆ సారాన్ని ఆస్వాదించి, మళ్ళీ కావాలని వెంటనే అడుగుతాయి. అందుచేతనే ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారం తీంచే 2 గంటల్లోనే మరలా ఆకలి విపరీతంగా వేస్తుంది. ఆ ఆకలే

ఆసలైన హాయి. ఇంతకు ముందు నీవు తిన్నదాని పని అయిపోయింది, మరలా నాకు కావాలి అని, ఆకలి ద్వారా శరీరం తెలియజేస్తుంది. అదే మనం పండ్లతో, పచ్చి కూరగాయలతో నింపినంత నిండుగా పొట్టను ఇడ్లీ, దోశెలు, పూరీలతో నింపితే పొట్ట వాటిని రుబ్బలేక మొర్రో అంటూ, ఏనాడు చేసిన ఖర్చుమో అని బాధపడుతూ గతిలేక జీర్ణం చేస్తుంది. పొట్ట సాకర్యం ఎప్పుడు పోతుందో అప్పుడే మన హాయి ఎగిరిపోతుంది. ఆ టిఫిన్ తినకముందు ఉన్నంత హాయిగా వాటిని తినాడు ఉండలేము. అందుచేతనే అవి తినాడు పొట్ట బరువుగా, మత్తుగా, బద్దకంగా ఎందుకు తినాడు అన్నట్లుగా ఉంటుంది. అవి నాలుకను మెప్పించడానికి తప్ప ఇంకెందుకూ పనికిరావు. ఆ టిఫిన్ జీర్ణం కావడానికి 4, 5 గంటలు పడుతుంది. కణాలు పూర్తిగా ఆ టిఫిన్ సారాన్ని స్వీకరించడానికి ఇంకా ఎక్కువ టైము పడుతుంది. అందువల్లే అవి తినాడు ఆకలి చచ్చిపోతుంది. ఆకలవ్వాలంచే చాలా టైము పడుతుంది. ప్రకృతికి

విరుద్ధంగా ఉడికిన ఆహారం తీంచే మన హయి పోతుందనే మన పెద్దలు, కొన్ని మంచి రోజులలో, శుభకార్యాలలో, పండుగలప్పుడు వండిన ఆహారం తినకూడదనే నియమాన్ని పెట్టారు. కనీసం ఆ రోజులలోనైనా హయిగా ఉంటామని పొట్టకు నుఖాన్నిచేచు కొబ్బరినీళ్ళు, పళ్ళరనాలు, పళ్ళ మొదలగునవి ఆ సందర్భాలలో వాడుకోమని సలహా ఇచ్చారు. అందుచేతనే, మనకు వచ్చిన జన్మ సార్థకం కావాలంచే, మనం ఎప్పుడూ హయిగా ఉండాలంచే ఒకటే నియమం. మన శరీరం దేన్ని తినడానికి పుట్టిందో దాన్నే మనం తీంచే, శరీరంలోని ప్రతి కణం, ప్రతి అవయవం వాటి ద్వ్యాటీని అవి చేస్తాయి. ఎవరి ద్వ్యాటీని వారు చేస్తే ఇబ్బందులనేవి ఎందుకోస్తాయి. అంతా హాయే. ఇక 24 గంటలూ ప్రశాంతతే.

4. ఆహోరాన్ని వండితే ఎమవతుంది?

స్ఫూలమైన మన శరీరము ఆహోరముతో తయారుచేయబడింది. ఆహోరములోని రకరకాల పోషక పదార్థాలు ఈ శరీరంలోని వివిధ అవయవాల తయారీకి ఉపయోగపడతాయి. ఈ శరీరాన్ని మనం ప్రతి రోజూ వాడుకుంటూ ఉంటే ఇందులోని పోషక పదార్థాలు తరుగుతూ ఉంటాయి. ఏ రోజు తరుగుదలను ఆ రోజు మంచి ఆహారం ద్వారా పూరిస్తుంటే శరీరంలోని అవయవాలు అలసట లేకుండా సవ్యంగా పనిచేస్తూ ఉంటాయి. కారను ప్రతిరోజూ నడుపుతూ ఉంటే ఆయిలు, గాలి, నీరు, ఇంజన్ ఆయల్ మొదలగునవి ఎంతో కొంత తరుగుతూ ఉంటాయి. మనం వాటిని మళ్ళీ భర్తీ చేస్తూ ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటాము. ఏది ఎంత తగ్గితే,

దన్ని అంతే తిరిగి పోస్తూ ఉంటాము. మన శరీరంలో ఏ రోజు వచ్చిన తరుగుదలను ఆ రోజు సరిగ్గా పూర్తిస్తున్నామా? పూరిస్తే శరీరానికి లోపాలెందుకొస్తాయి. లోపాలొస్తున్నాయంటే మనం అందించే ఆహారంలోనే లోపాలున్నట్లు. మనం ప్రతిరోజు మన శరీరానికి అందించే ఆహారం ఆడే మరి. అర్ధం కాలేదా? అదే ఉడికిన ఆహారం. ఈ ప్రకృతిలో ఈ మనిషి తప్ప ఏ ప్రాణీ ఆహారం యొక్క సహజరూపాన్ని మార్చి, ఉడికించి తినే ప్రయత్నం చేయడం లేదు. అందుచేతనే వాటికి కళ్ళు, కాళ్ళు, కండరాలు, నరాలు చివరకు అన్ని అవయవాలు సవ్యంగా ఆయుష్మ ఉన్నంత వరకూ పూర్తిగా పనిచేస్తున్నాయి. అంటే అని తీసుకొనే ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారంలో, ఆ జీవి ఏ రోజు అవసరాలు ఆ రోజు తీర్చుబడుతున్నాయి. ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారం మన శరీర అవసరాలకు కావలసిన సకల పోషక పదార్థాలు ఏ పాళ్ళలో ఉండాలో, ఏ స్నితిలో ఉంటే శరీరం గ్రహించగలదో ఆ రూపంలో

కలిగి ఉండి మనం తెనడానికి అనువుగా రకరకాల రుచులతో, రకరకాల రూపాలతో

రూపాందించబడినది. నాగరికత పెరిగాక మనం సదుపాయం కొరకు వండుకోవడం ప్రారంభించాము. వంట వల్ల వచ్చే సదుపాయము కేవలం నోటికి, నాలుకకు మాత్రమే గదా! ఈ రెండు అవయవాలు సంతోషించినా బారెడు శరీరం మాత్రం అవస్థ పదుతూనే ఉన్నది. దేనినైనా కాల్పణం, బూడిద చెయ్యడం, నాశనం చెయ్యడం అగ్నికున్న గుణాలు. మనల్ని పెంచి పోషించవలసిన ఆహారాన్నే మనం అగ్నికి సమర్పిస్తుంచే, చివరకు అందులో మన అవసరాలు ఇంకా ఏమి మిగిలి ఉంటాయి. దాన్ని తీంచే మన శరీరానికొచ్చే లాభమేమిటి? ఆహారాన్ని వండడం వల్ల, అందులో ఉండే ఎన్ జ్ఞామ్ లు పూర్తిగా నశిస్తాయి. విటమిన్లు మూడువంతులు ఆవిరి అయిపోతాయి. ప్రాణశక్తులు, జీవశక్తులు నశిస్తాయి. ఆహారంలో ఉండే తేలిగ్గా జీర్ణమయ్యే స్నితి మారిపోతుంది. మాంసకృత్తులు, క్రొప్పువ

పదార్థాలు రూపాంతరం చెంది శరీరానికి భారంగా
మారతాయి. పైగా ఆహారంలో ఉండే రోగనిరోధక
శక్తి అంతా పోయి రోగాన్ని పెంచే శక్తిగా
మారుతుంది. ఇన్ని విధాలా మైన్స్ పాయింట్లున్న
ఆహారాన్ని రోజుకి 3, 4 సార్లుగా తీంటూ జీవితంలో ఫ్లస్టి
గా (ఆరోగ్యంగా) బ్రిత్కలని కోరుకుంటున్నాము.
ఉడికిన ఆహారము అంచే మైన్స్ ఆహారము. అందుకే
దీనిని నెగటివ్ ఫ్లాడ్ అని అనవచ్చు. ప్రకృతిసిద్ధమైన
ఆహారము అంచే ఫ్లస్టి ఆహారము. దీనిని పాజిటివ్
ఫ్లాడ్ అని అనవచ్చు. మన ఆరోగ్యం పెరగాలన్నా,
తరగాలన్నా మనం తినే ఆహారాన్ని బట్టి ఉంటుంది.
ఆహారాన్ని వండితే ఎంత నశిస్తుందనేది ఇంకొక
ఉదాహరణ ద్వారా చెబుతాను. మనం సంవత్సరానికి
సరిపడా సరుకులు తెచ్చుకుని, ఎండాకాలంలో
రెండు రోజులపాటు వాటిని బాగా ఎండలో
ఎండనిచ్చి, ఉబ్బాలో దాచుకుంచే మళ్ళీ వచ్చే
సంవత్సరం వరకు పుచ్చకుండా నిలవ ఉంటాయి.
ఆ సరుకులను ఎండలో పెట్టిడం బదులుగా

మూకుడులో దీరగా (60 - 70 డిగ్రీలు) వేయించి నిలువ చేయండి. అవి 10, 15 రోజులలో మెత్తబడి వెంటనే పుచ్చిపోతాయి. రైతులు పొలాన్ని నారుపోసే ముందు గింజలను ఎండబెట్టి, ఆ తరువాత మొక్క గట్టు కుంటారు. ఆ గింజలను ఎండకు బదులుగా 60 - 70 డిగ్రీలు వేడి చేసి నారు పోస్తే ఒక్క గింజ కూడా మొక్కకు నోచుకోదు. ఆ కొద్ది వేడికే ఆ గింజలోని ప్రాణశక్తులు, జీవ పదార్థాలు అంత నశిస్తుంచే, మనం రోజూ వండే వంటల్లో, వేయించుకునే వాటిల్లో మన కొరకు అగ్నిహోత్రుడు ఏమన్నా మిగులుంతాడా? మనం కూరలను వండుకునేటప్పుడు అవి సుమారు 100, 110 డిగ్రీలు వేడిచేయబడితే, నూనెలో వేయించినా, నూనెలో దేవినా ఆ పదార్థం 300 డిగ్రీల వేడికి గురిచేయబడుతుంది. ఇలాంటి ఆహారాన్ని తెసఱ్చే, అవసరాలకు కావలిసిన పోషక పదార్థాల అప్పుకోసం శరీరం ఎదురు చూస్తోంది. దాన్ని నివారించడానికి వైద్యులు వాటికి సంబంధించిన ముందు బిళ్ళులను

(కాల్పియం బిళ్లులు, విటమిన్ బిళ్లులు, మినరల్స్ మొదలగునవి) ప్రతి రోగికి తప్పనిసరిగా వాడమని చెప్పుచున్నారు. ఆ విటమిన్ల లోపాన్ని నివారించుకోవడానికి మందులు మ్రింగాలని తెలుస్తున్నది కానీ మంచి ఆహారాన్ని తిననందుకు నాకీలోపం వచ్చింది, ఇకనైనా తప్పనిసరిగా తీందాం అని మాత్రం తెలియడం లేదు. కనీసం రోగం వచ్చాకైన తెలియలి గదా! నాకు అది కావాలి, నాకు ఇది కావాలని శరీరం రోగం రూపంలో ప్రాధేయపడుతున్నది గదా! అయినా దాని గోదు వినిపించుకోవాలే శరీరం ఏమి చేస్తుంది. నష్టం మనకే గదా! అనుభవించాల్సింది మనమే గదా! కాబట్టి ప్రకృతి మన కోరకు అందించిన ఆహారాన్ని (సూర్యుడు వండిన ఆహారాన్ని) ప్రతి రోజుా తినడానికి మళ్ళీ మనం అలవాటు పడితే, ఈ శరీరానికి మంచి రోజులు మళ్ళీ తిరిగి వస్తాయి. రేపటి నుండి నూటికి నూరు శాతం వంట మానెయ్యండి అంచే ఈ పుస్తకాన్ని చదపడం ఇక్కడితో ఆపేస్తారు. చివరికి

మొత్తానికే మొండికేస్తారు. అందుచేత, కాన్తి
రాజీపడుదాం. ఏమిటంచే రేపటి నుండి కనీసం 50,
60 శాతమన్నా వండకుండా ప్రకృతిసిద్ధమైన
ఆహారాన్ని యథావిధిగా తినండి. క్రమేంద్రి 75 శాతం
సహజాహారాన్ని తినడానికి అలవాటు పడవచ్చు.
అవకాశమొచ్చినప్పుడు పూర్తిగా రోజంతా
సూర్యాహారాన్నే తినండి. ఇలాంటి మంచి పనిచేసి
మనల్ని మనమే రక్షించుకుందాం.

5. వండకపోతే శరీరానికి హనికాదా?

ఈ రోజుల్లో ప్రతి ఒక్కరి మనసుల్లో మెదిలే ప్రశ్న ఇది. ఆహారాన్ని వండకపోతే అందులో ఉన్న సూక్ష్మ జీవులు, హని కలిగించే క్రిములు, వాటి గ్రుడ్లు మన శరీరంలోనికి డైరెక్టగా వెళ్ళి ప్రాణహని కలిగించే అవకాశముంటుంది కదా అనుకోంటారు. ఆహారాన్ని వండి తించే ఈ దోషాలన్నీ శుద్ధి చేయబడుతాయని ఆలోచిస్తూ ప్రకృతిలో లభించే సహజాహారాన్ని తినడానికి వెనకడుగు వేస్తున్నారు. ఆహారాన్ని వండినప్పుడు నష్టం కలిగించే వాటితోపాటు ప్రాణాన్ని ఎక్కువ రోజులు నిలిపే మనకు లాభాన్ని కలిగించే జీవపదార్థం అంతా పోతున్నది. ఆ క్రిముల వల్ల వచ్చే నష్టము కంటే, మనం వండినందుకు కలిగే నష్టం 3 రెట్లు ఎక్కువ వుంటుంది. **మనం తప్ప**

అన్న జీవులు ఆహారాన్ని సహజంగా ఉన్నది
ఉన్నట్లుగా తింటున్నప్పటికీ ఆ క్రిమికీటకాదులు
ఆ జీవులను ఏ రకమైన ఇబ్బందులకు
గురిచేస్తున్నాయో చెప్పండి. వైరస్ జ్వరాలు గానీ,
మలేరియాలు గానీ, సైఫాయిడ్ లు గానీ,
విరేచనాలు, వాంతులు గానీ వాటికి మనలాగా
రావడం లేదే! ప్రస్తుతం మనందరం త్రినేది సాంతం
ఉడికినదే. రోజంతా ఇదే. మనకు ఏ ఇన్ షెక్స్ ను లు
రోగాలు అసలు రాకుండా ఉంచే ఆది నిజం
అనుకోవచ్చ. ఉండవలసిన జబ్బులన్నీ మనిషికి
ఉన్నాయి. మనం త్రినబోయే ఆహారంలో ఏవన్నా హసి
కలిగించే సూక్ష్మ జీవులుంచే వాటి నుండి రక్కించే శక్తి
మన ప్రేగులలోనూ మన లివర్ లోనూ బోలెదుంది.
వాటి సంగతి అవి చూసుకుంటాయి. మనం పూర్తిగా
ఉడికినవి, అందులో నూనె, నేతులు వేసుకుని
తింటూ ఉంచే మన ప్రేగులు, లివరు పూర్తిగా
బలహీనమై పోతున్నాయి. ఇంకా మనల్ని ఏమి
రక్కించగలవు. ఇంకొకటి మీరు ఆలోచించండి. ఈ

ప్రకృతిలో క్రిమికీటకాదులు అనేవి సహజం. అవన్ను జీవితంలో భాగాలు. మనం సహజమైన ఆహారం తింటూ, సహజంగా జీవిస్తూ ఉంచే, ఆ క్రిములు శరీరంలో సహజంగా సంహరించబడతాయి. పందితినే ఆహారం నిండా క్రిమికీటకాదులే ఉంటాయి. అయినా ఆ పందిని అవి ఏమీ చేయలేవు. అన్నింటికంచే పందికి రోగనిరోధక శక్తి బాగా ఎక్కువట. పందిని ఆ నీచాహారం తినమని పుట్టించిన ప్రకృతి, ఆ నీచాన్నిండి రక్షించే శక్తిని పందికివ్వకుండా తినమని బుద్ధి పుట్టించదు కదా! మనం ఇతర చెత్తలు తినడం మనితే మనలో ఒరిజినల్ పవర్ బోలెడు మిగులుతుంది. బెండకాయ, వంకాయ, కాలిఫ్లవర్ మొదలగు కూరలు వండుకోవడానికి కోసుకునే ముందు, అందులో పురుగులున్నాయేమోనని (వాటి నుండి శరీరాన్ని రక్షించుకోవడానికి) జాగ్రత్తగా ఏరి మరీ కోసుకుంటారు. ఆ పురుగులను ఏరి మరీ ఇష్టంగా తినే పిట్టలను, కోళ్ళను కావాలని కోసుకుని కేజికి తగ్గుకుండా

తింటారు. అక్కడ సహజంగా వచ్చే పురుగులను
వద్దనడం ఎందుకు, ఇక్కడ కావాలని పురుగులతో
తయారైన మాంసాన్ని కోరుకోవడం ఎందుకు?
ఎందుకో మరి? ఏమిటో మరి ఈ ప్రవర్తన. మనిషి
మనసేమిటో, దాని పోకడేమిటో దానిని పుట్టేంచిన
వాడికే తెలియాలి తప్ప మనిషికి తెలియదు.

6. మన సంపూర్ణాహం ఏది?

ఆహంలో ఉండే స్థాలమైన భాగం ఈ శరీరాన్ని నిర్మిస్తే, సూక్ష్మమైన అంశం మన మనస్సుగా రూపొందుతుందని పెద్దలు ఏనాడో చెప్పారు. మనం సంపూర్ణాహం తీంచే ఇవి రెండూ సంపూర్ణంగా తయారవుతాయి. మట్టి మంచిదైతే కుండ గట్టిగా ఉంటుంది. మనం సంపూర్ణాయుష్మతో, సంపూర్ణారోగ్యంతో జీవించాలంచే మనం సంపూర్ణాహారాన్నే ఈ శరీరానికి అందించాలి. ఏ రంగు ఇంకు పెన్నులో పోస్తామో ఆ రంగు రాతే బయట కనబడుతుంది. మన బ్రతుకు కూడా ఇంతే. ఈ సత్యాన్ని గ్రహిస్తే విషయం సులభమవుతుంది. లేదా ఆరోగ్యమనేది జీవితంలో అర్ధం కాదు. ఈ ప్రకృతిలో భూమిపై జీవించే జీవరాశులలో ఎక్కువ భాగం తినే

ఆహోర పద్మాలను ముఖ్యంగా ఆరు జాతులుగా విభజించవచ్చు. అవి ఆకుజాతి, కూరగాయలజాతి, దుంపజాతి, పండ్లజాతి, గింజజాతి, మాంసజాతి మొదలగునవి. ఏదన్నా ఒక జాతి జంతువులు సామాన్యంగా ఒకే జాతి ఆహోరాన్ని జీవిత కాలమంతా తిని జీవిస్తూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకు మేకల ఆహోరం ఏమిటని అడిగితే అందరూ ఆకులని చెబుతారు. పులి ఆహోరం అంశే మాంసం అని, చిలుక ఆహోరం అంశే పండ్లని, పావురాయిల ఆహోరం అంశే గింజలని ఇలా అందరూ ఒకే సమాధానం చెబుతారు. ఆ జీవులన్నీ ఈ ప్రకృతిలో తమ కొరకు తయారైన జాతి ఆహోరాన్ని తిని మిగతా జాతి ఆహోరాన్ని ముట్టునుకూడా ముట్టవు. ఉదాహరణకు మేకలు చెట్టుకుండే ఆకులను తిని కాయలు కానీ, పండ్లగానీ, వాటి గింజలు గానీ కనిపించినా వదిలేస్తాయి. దాని అవసరం ఆకుల ద్వారా తీరాక ఇంకా మిగతా వాటితో పనేముందని మేకకు బాగా తెలుసు. ఇక మన విషయానికొద్దాము. మనిషి ఆహోరం

ఎదీ అంచే అందరూ నప్పుకుంటారే తప్ప
సమాధానం చెప్పారు. అన్ని జంతువుల విషయంలో
వెంటనే సమాధానం వచ్చింది. కానీ మన ఆహారం
గురించి అడిగితే మనకే తెలియదం లేదు. ఆ
జంతువులు ఏమి తీంచే మనకెందుకు, మనమేది
తినాలో మనకు తెలియాలిగానీ, ఆలోచించి చివరకు
మనిషి చేపే సమాధానం, ఆ ఆరు జాతులు
మనవేనని. కనపడ్డ ప్రతిదీ మనదే. ఒక జాతి అనే
విచక్షణ మానవజాతికి లేదు. నానాజాతి సమితి
లాగా, అన్నింటిని కలబోసి కూరదుం తెలిసింది.
అందుకే, నానా జాతి రోగాలన్నీ కలిపి ఒక్క
మానవ శరీరాన్నే ఎన్నుకుంటున్నాయి.
మానవుడు అన్ని జీవుల కంచే గొప్ప జీవి, కాబట్టి
అన్ని జాతుల ఆహారాలలో గొప్ప ఆహారమేదీ
తెలుసుకుని దాన్నే తీసగలిగితే మంచిది. ఆ గొప్ప
జాతి ఏదో తెలుసుకుందాము.

సంపూర్ణాహారము అంటే సకల పోషక పదార్థాలను
కలిగిన ఆహారము అని అర్థము. అన్నీ కలిపి ఒకే
దానిలో దొరికే సూపర్ మార్కెట్ లాగా సూపర్
ఆహారాన్ని, ఆ ఒక్కదాన్నే తినాన్న మనకు అన్న
అందుతాయి. మనకు అప్పుడు, అది చాలింది, ఇది
చాల్లేదు, ఇది ఉంది, అది లేదు అని గొడవ ఉండదు.
శరీరానికి ముఖ్యంగా ఏదు రకాల పోషక పదార్థాలు
ప్రతిరోజు అవసరం. అని పిండిపదార్థాలు,
మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వపదార్థాలు, విటమిన్స్,
మినరల్స్, ఎంజైమ్స్ మరియు శీచుపదార్థాలు. ఈ
ఏదు పోషక పదార్థాలు ఏ జాతి ఆహారములో
వుంటాయో అది మనకు సంపూర్ణాహారం,
కూరగాయలలో మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వ పదార్థాలు
సరిగా ఉండవు. మిగతావి ఐదు బాగానే ఉంటాయి.
పండ్లలో కూడా ఇంతే, దుంపలలో అయితే ఒక్క
పిండి పదార్థాలే ఎక్కువ తప్ప మిగతావి సరిగా
ఉండవు. ఆకులలో అయితే క్రొవ్వ పదార్థాలు తప్ప

మిగతావి అన్ని ఉంటాయి. మాంసాహారం అయితే, అది అన్నింటికంటే నీచవైన జాతి. మానవ జాతి ముట్టకూడని జాతి. అందుకే మన పెద్దలు దానికి నీచు అని పేరు పెట్టారు. గింజలలో అయితే శరీరానికి కావలసిన ఏదు పోషక పదార్థాలు ఉంటాయి. ముఖ్యముగా కావలసిన అన్ని రకాల మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వు పదార్థాలు, ఎన్ జైమ్ లు పుష్కలంగా ఉంటాయి. మాంసకృత్తుల వల్ల శరీరానికి కండపుణ్ణి, క్రొవ్వు పదార్థాల వల్ల మేధాశక్తి, అయుష్మ లభిస్తూ ఉంటాయి. గింజజాతి ఆహారాన్ని సంపూర్ణ ఆహార జాతి అని చెప్పావచ్చు. ఈ రహస్యం మనకు తెలియడం లేదు గానీ మన హర్యకులకు ఎనాడో తెలిసింది. అందుచేతనే, దేవుడి ప్రసాదాలలో గింజలను (వడపప్పు, కొబ్బరి) పెట్టారు. ఈ రూపంలోనైనా గింజలను తించే బాగుపడతారని. పేరంటాలలో పెసలు, శెనగలు, నువ్వుల చిమిలి, పెళ్ళిళ్ళలో, కర్కూకాండలలో నవధాన్యాలు మొదలగునవి పెట్టి మన చేత తినిపించారు.

కోడిపుంజులకు, ఎద్దులకు పందాలకు ముందు గింజలనే పెడతారు. మేధాశక్తి విషయానికొన్నే, బ్రాహ్మణులకు ఉన్న తెలివితేటలు, మేధాశక్తి ఇతర కులస్తులకు ఉండకపోవడం అందరూ గమనించే ఉంటారు. వారు ముఖ్యంగా వెనుకటి రోజుల్లో నవధాన్యాలను బాగా తీని, ఆ రకమైన పవర్ ను పెంచుకున్నారు. మనం కూడా ఇక నుండి ఆ గింజలను రోజుల్లో ఒక్కసారి తీన్నా శరీర అవసరాలన్నీ తీరుతాయి. కాబట్టి తినే ప్రయత్నం చేధ్యాము. గింజలను తినమన్నామని సపోటా గింజలను, సీతాఫలం గింజలను కూడా తినకండి. ఏ గింజలను తీనాలో, ఎలా తీనాలో వివరంగా తెల్పుకుందాము.

7. గింజలను మొలకెత్తించే విధానం

ఈ చెట్టు జీవితకాలం అయిపోయాక దాని ఆకులు, కొమ్మెలు, కాయలు, పండ్లు అన్నీ నశించిపోతాయి కాని, దాని వంశాంకురాలైన గింజలు మాత్రం ఆ జాతిని నిలబెట్టడానికి బ్రతికే వుంటాయి. చెట్టు యొక్క చరిత్ర అంతా గింజలో దాగి వుంటుంది. అది మొలకెత్తినపుడు తిరిగి అదే జాతి చరిత్ర మొదలవుతుంది. పెద్ద మరిచెట్టు చిన్న విత్తనంలో దాగి ఉంటుందనే మాట అందరూ వినే వుంటారు. గింజలు వంశాభివృద్ధి కోసం ఎంతకాలమైనా ఈ ప్రకృతిలో పదిలంగా పడి వుండాలంచే వాటికి తగిన రక్కణ వుండాలి. అందుకే వాటి పేదు (షై పార) గట్టిగా ఉంటుంది. వాతావరణ పరిస్థితుల నుండి రక్కించుకోవడానికి వాటికి ఆ గట్టిదనం వస్తుంది.

మనం పచ్చిగా ఉన్న స్థితిలో అయితే వాటిని తినగలం కానీ ఎండితే గింజలను నమలలేము, కొరకలేము కూడా. గింజలు ఎండితే గాని నిలువ ఉండదు. ఆ ఎండిన గింజలను మనం తినడానికి అనుకూలంగా మళ్ళీ పచ్చి స్థితికి తెచ్చుకోవడానికి వాటిని మొలకెత్తించితే సరిపోతుంది. మనం తినతగిన గింజలు పెసలు, శెనగలు, బోబ్బిర్లు లేదా అలసందులు, రాగులు, గోదుమలు, నువ్వులు, ఆలా ఆలా (నువ్వులు లాగా సన్నగా ఉంటాయి), వేరుశెనగలు, సజ్జలు, జొన్నలు, బతానీలు మొదలగునవి. ఈ గింజల పేర్లన్ను చదివే సరికి మీకు ఒకటనిపించి ఉంటుంది. జంతువులకు వేసే దాణా అంతా మనకు పెదుతున్నారని. మనం తిని బాగుపడి, మనలా మనం పెంచే జంతువులు బాగోవాలని చివరకు వాటికి కూడా మనిషే ఆలవాటు చేసాడు కాని తను తినడం క్రమంగా మరిచిపోయాడు. అవి మాత్రం తింటూనే ఉన్నాయి. ఇప్పుడు మళ్ళీ మనం తినడం ప్రారంభిధాము. వైన చెప్పిన

గింజలన్నింటినీ ఒక్క రోజులోనే తినాలని కంగారు పడకండి. ఈ మధ్య ఎక్కువగా హైబ్రిడ్ రకాలు వస్తున్నాయి. వీలైనంత వరకు అవి వాడవద్దు. నాటు రకం గింజలు చాలా మంచివి. నాటు కోడి మాంసానికి, ఫారం కోడి మాంసానికి ఎంత భేదమున్నదీ, ఆ గ్రుడ్సుకి ఈ గ్రుడ్సుకి ఎంత భేదముంటుందీ నాటుగింజలకీ, హైబ్రిడ్ గింజలకీ అంత బేధం ఉంది. ఏవి నాటురకం దొరికితే వాటినే తినండి. ప్రతిరోజూ 3, 4 రకాల గింజలను ఒక్కొరకానికి ఒక్కొక్క గుప్పెదు నాన పోయండి. రాత్రి పడుకోబోయే ముందు వేరు వేరు గిన్నెలలో నీరుపోసి విడివిడిగా నానబెట్టండి. రేపు ఉదయం నానిన గింజలను తీసి విడివిడిగా గుఢ్ఱల్లో పోసి గట్టిగా మూటకట్టండి. లేదా చిల్లుల బాక్సులు ఉంచే అందులో వేరు వేరుగా పోసి ఉంచండి. లేదా మొలకలెత్తే గింజల పరికరం (స్టోవ్ మేకర్) ఉంచే అందులోనైనా పెట్టండి. అలా రెండు రోజులుంచే గానీ పూర్తిగా మొలకలు రావు. కొన్ని గింజల నుండి ఒక రోజులోనే అంగుళం పొడవు

మొలకలు వస్తాయి. వేసవికాలం అయితే మధ్యహౌరం పూట కొంచెం నీళుళు (మూట షైన) చల్లుకోవడం మంచిది. ఏదేమైనప్పటికీ గింజలకు మాత్రం 1 నుండి 2 అంగుళాల పొడవు వరకు మొలక రావాలి. అప్పుడే ఆ గింజలు తేలిగ్గా జీర్ణం అయ్యే స్థితికి రూపాంతరం చేయబడతాయి. మొలక పొడవుగా వస్తే గ్యాసు ట్రిబుల్ రాదు. క్రొవ్స్ పదార్థాలన్నీ తేలిగ్గా జీర్ణమయ్యే విధముగా మారతాయి. ప్రాణ శక్తులు పెరుగుతాయి. మొలక వచ్చే కొలదీ పోషక పదార్థాలు ఎన్నో వందల రెట్లు పెరుగుతూ ఉంటాయి. ఇలా బాగా మొలకెత్తిన గింజలు 40, 50 శాతం జీర్ణమైన స్థితిలోకి మార్చబడతాయి. వాటిని తించే మీ పొట్ట జీర్ణం చేయవలసినది, మిగతా 50, 60 శాతము మాత్రమే. సూక్ష్మములో మోక్షము అని అన్నట్లుగా గింజలలో అంత మహాత్యం దాగి ఉన్నది. రేపటి నుండే మూటలు కట్టే పని ప్రారంభించాము. ఎవరెవరు ఏ రకం

గింజలను, ఎన్నెన్ని తీంచే మంచిదో
తెల్పుకుండాము.

8. ఎవరెవరు ఏ గింజలను, ఎంత తినాలి?

ఈ మొలకెత్తిన విత్తనాలను 4, 5 సంవత్సరాలు వచ్చిన పిల్లల దగ్గరునుండి ముసలి వారి వరకు అందరూ తినవచ్చ. నమలలేని వారు ఈ గింజలను వడల పిండిలాగా ముక్క చెక్కగా (మరీ మెత్తగా కాకుండా) నూరుకుని చప్పరించి మ్రింగవచ్చ. మిగతా వారు బాగా నమిలి తినాలి. సరిగా నమలకషోతే ముక్కలు ముక్కలుగా అరగనట్లుగా విరేచనం ద్వారా వచ్చేస్తాయి. మొలకెత్తిన విత్తనాలను సాయంకాలం 6, 7 గంటల ప్రాంతంలో తినకూడదు. చాలా మంది అప్పుడే కొని తింటూ ఉంటారు. అన్నింటికంచే ఉదయం పూట తినదం శ్రేష్ఠం. ఎప్పుడన్నా కుదరకషోతే అప్పుడప్పుడు

మధ్యహృదాలను నానబెడితే సరిపోతుంది. వాటికి మొక్కలు అక్కర్లేదు. పచ్చ కొబ్బరిని యథావిధిగా తినవచ్చ. నాన పెట్టిన వేరుశెనగ పప్పులను, పచ్చ కొబ్బరిని (ఒక్క చెక్క నుండి కాయ వరకు) ఎదిగే వయసులో నున్న పిల్లలు, బాగా ఎండలో కష్టపడి పనిచేసేవారు, బరువు పెరగవలసిన వారు, కండపట్టాలనుకునే వారు, నీరసం ఎక్కువగా ఉన్నవారు తప్పనిసరిగా తినాలి. సుగరు వ్యాధి ఉన్నవారు పూర్తిగా ఈ రెండింటినీ మొలకెత్తిన విత్తనాలతో పాటు మానండి. బరువు తగ్గవలసిన వారు, కొలెష్టోల్ తగ్గవలసిన వారు వేరుశెనగపప్పులను మానండి. పచ్చ కొబ్బరిని కొద్దిగా తినండి. బరువు తగ్గాలనే వారు, సుగురున్నవారు మొలకెత్తిన విత్తనాలు 3, 4 రకాలను బాగా తినాలి. అయినా సుగరు, బరువు పెరగవు. వేరు శెనగపప్పులు, కొబ్బరి తినేవారు వాటితో పాటు 2, 3 రకాల మొలకలను తప్పనిసరిగా పెట్టుకుని తించే

మంచిది. మొలకలను ఒక దోసెడు నిండా (ఆన్ని కలిపి) ప్రతిరోజూ తినవచ్చ. పొట్టకు సరిపడా తినండి. గ్యాస్ ట్రుబుల్ ఉన్నవారు, బాగా మలబర్డకం ఉన్నవారు, ఆకలి అసలు వేయనివారు మొలకల టీఫిన్ 10, 15 రోజులు మాని, పండ్లు టీఫిన్ గా తించే మంచిది. ఆ తరువాత మొలకలు తినవచ్చ. ఈ మొలకలతో ఖర్చురం పండ్లను నంజుకుని తినవచ్చ. బెల్లం వాడవద్ద. సుగరున్న వారు తినకూడదు. బరువు తగ్గవలసినవారు 7, 8 పండ్లు వరకూ తించే, సన్నగా ఉన్నవారు, నీరసం ఎక్కువగా ఉన్నవారు, రక్తం తక్కువగా ఉన్నవారు 10, 15 ఖర్చురం పండ్లను ప్రతిరోజూ ఉదయం తినడం ఎంతో మంచిది. ఈ మొలకలను ఉదయం పూట తినమంటున్నాము. మరి రోజూ తినే టీఫిన్ సంగతేమిటని అందరి అనుమానము. ఇక వాటితో మనకి బుణం తీరిపోయింది. ఇంకా ఇడ్లీలు, దోసలు తింటూ ఉంచే మన ఆరోగ్యం ఇంత కంచే దిగజారి పోతుంది. కాబట్టి వాటిని నెలలో 3, 4 సార్లుగా ఎప్పుడన్నా తినండి.

రోజు మాత్రం మొలకలనే తినండి. మొలకలు
తినేటప్పఁడు వాటితో పాటు ఉడికినవి ఏమీ
తినకూడదు. ఇక రోజులో మిగతాటైములో గింజలను
మనం వాడకుండా గింజల్లో లాభాన్నంతా
ఉదయాన్నే అందిధాము. శ్రీలకు ఎంత లాభమో
చూడండి. రేపటి నుండి ప్రార్థన్నే హడావిడి పదుతూ
టిఫిన్సు, చట్టులు చేయవలసిన పని లేకుండా
నలుగురికీ నాలుగు మూటలు కట్టి ఎవరి మూట వారికి
పారేస్తే పన్నె పోతుంది. సుఖపదటం తెలియాలి.
చుట్టాలోచ్చినా ఏటితోనే మర్యాద చేధాం. ఈ మంచి
అలవాటును వారికి కూడా నేరింధాం.

9. ఎలాంటి కొబ్బరి తినాలి?

కొబ్బరి అంచే కొలెష్టాల్ అనే భయం అందరిలోనూ వచ్చి, ఇప్పుడు పూర్తిగా దానిని తినడం మానేసారు. కొబ్బరి, ఇతర గింజల కంచే కూడా గొప్ప ఆహారము. మానవుని మేధాశక్తిని, తెలివితేటలను అభివృద్ధి చేసుకునేవి అన్ని కొబ్బరిలో ఉన్నట్లు మన పెద్దలు గ్రహించి, దానిని ప్రసాదం రూపంలో తినిపించారు. పెళ్ళి చేసేటప్పుడు కూడా చివరకు కొబ్బరికాయనే చేతిలో పెట్టి మరీ చేస్తారు. శుభకార్యాలకు దాన్నే ముందు కొడతారు. ఇతర రాష్ట్ర ప్రజలతో పోలిస్తే కొబ్బరి బాగా తినే కేరళ వారికి మేధాశక్తి ఎక్కువగా ఉండడం అందరికీ తెలిసినదే. మనందరం విడిగా కొబ్బరి కాయను కొట్టి వాడుకోవడం లేదు. ఎప్పుడన్నా దేముడికి కొట్టినప్పుడు మాత్రమే దాన్ని

వాడుకుంటున్నాము. ఎలాంటి కొబ్బరి తించే లాభం వస్తుందో ఆ రకంగా పక్కనికి వచ్చిన కాయనే దేముడి దగ్గర కొట్టాలని నియమం పెట్టారు. దేముడి దగ్గర కొట్టడానికి పనికి రాని కొబ్బరికాయకు మూడు లక్ష్ణాలను చెప్పారు. అవి, మొదటిది నీళ్ళు నిండా ఉన్న కాయ (ఊపితే మ్రోగదు) పనికిరాదన్నారు. అందులో కొబ్బరి లేతగా ఉండి వట్టి పిండి పదార్థమే తప్ప ఇతర పోషకపదార్థాలు తయారు కావు కాబట్టి వద్దన్నారు. రెండవది, నీళ్ళు ఊపినా మ్రోగని కురిదీ కాయను. ఎందుకంచే, అందులో కొబ్బరి బాగా ముదిరిపోయి అంతా నూనెగా, క్రొవ్వు పదార్థాలుగా మారిపోయి ఉంటుంది. అది తించే మనకు నష్టము కాబట్టి దాన్ని వద్దన్నారు. మూడవది, తొడిమలేని కొబ్బరి కాయ దేముడికి కొట్టడానికి పనికిరాదనడంలో అర్ధం చూస్తే, తొడిమ ఊడిన కాయ కూడా బాగా ముదిరిపోయి ఉంటుంది. కాబట్టి వద్దన్నారు. ఏ కాయ కొట్టమన్నారంచే, ఊపితే మూడు వంతులు నీరు మోగే ముప్పేట కాయను. అందులో కొబ్బరి

తేలిగ్గా జీర్ణమయ్య స్నితిలో ఉంటుంది. హాని కలిగించే క్రొవ్స్ పదార్థాలు అందులో తయారు అయివుండవు. కొబ్బరి పాలు కారే స్నితిలో ఉంటుంది. అన్ని వోషక పదార్థాలుండి, ఏ నష్టమూ లేని స్నితిని గ్రహించిన మన పెద్దలు దూరదృష్టితో ఈ అలవాటును చేసారు. శాస్త్రజ్ఞులు, డాక్టర్లు చెప్పినవే ఈ మధ్య ప్రజలు వింటున్నారు గానీ పెద్దలు చెప్పినవి ప్రక్కన బెదుతున్నారు. ఆ కొబ్బరిలో కొలెష్టోల్ పదార్థాలుండవు. కొబ్బరి తించే గుండె జబ్బులోస్తాయన్నది అపోహ. లెక్క ప్రకారం ఇండియాలో బాగా కొబ్బరి తినే కేరళ రాష్ట్ర ప్రజలకు ఎక్కువ గుండె జబ్బులుండాలి. విచిత్రమేమిటంచే, ఇండియాలో కేరళ రాష్ట్రమే అతి తక్కువ మంది గుండె రోగులను కలిగియున్నట్లుగా నమోదు అయ్యంది. కొబ్బరి వాడబట్టే గుండె జబ్బులు లేవని కేరళ శాస్త్రజ్ఞులు నిరూపిస్తున్నారు. కొబ్బరిలో అలాంటివి ఎన్నో మంచి గుణాలున్నాయి.

నములుతుంచే బాగా పిప్పి వచ్చే కొబ్బరి కాకుండా, పాలు వచ్చే కొబ్బరిని రోజుకి ఒక కాయ చోప్పున ప్రతి మనిషీ తించే ఎంతో మంచిది. తిరుగులేని బలం. పోషక పదార్థాల గని పచ్చి కొబ్బరి. ప్రతి రోజూ విడిగా తినడం కుదరనివారు కూరలలో పొయ్యె మీద నుండి దించే ముందు చల్లుకుని తినడం మంచిది. ప్రతి ఇంట్లో గ్రుడ్లను పగులగొఱ్ఱె సాంప్రదాయాన్ని ప్రకృకు పెట్టి కొబ్బరి కాయలను కొట్టడం ప్రారంభించాం.

10. ఏ పండ్లను ఎవరెప్పుడు తీసాలి?

గింజల తరువాత శరీరానికి పండ్లు మంచి ఆహారము. పండ్లు ఎక్కువసేపు ఎక్కువ శక్తిని ఇవ్వలేకపోయినా తేలికగా జీర్ణమయ్యే పిండి పదార్థాలు, విటమిన్లు, మినరల్స్, పీచుపదార్థాలు మొదలయిన పోషక పదార్థాలు కలిగి ఉండి త్వరగా శక్తినందించడానికి ఉపయోగపడుతాయి. ఈ పండ్లను ప్రతి రోజూ కనీసం 20 - 25 శాతం అన్నా తీంచే మంచిది. రుచిగా ఉంటాయి. వండుకోవలసిన పనిలేదు. ఉప్పు, నూనెలతో పని లేకుండా తినవచ్చు. ఏ కాలంలో లభించే పండ్లను ఆ కాలంలో తీంచే మంచిది. పురుగు మందులు బాగా ఎక్కువగా వాడే ద్రాక్ష, యాపిల్ లాంటి పండ్లను మానివేయడం ఉత్తమం. దానిమ్మ సీడ్ లెన్ అయితే ఉపయోగం తక్కువగా

ఉంటుంది. సాయంకాలం సమయంలో బళ్ళీలు, సమోనాలు లాంటివి తించే ఆకలి చచ్చిపోతుంది. అందుచేత వాటికి బదులుగా ప్రతిరోజు సాయంత్రం 4, 5 మధ్య తేలికగా జీర్ణమయ్య, త్వరగా శక్తినిచేసుండ్రను తినదం మంచిది. సుగరు వ్యాధి ఉన్నవారు జామ, దానిమ్మ, బత్తాయి, నారింజ, పుల్లటి రేగికాయలు, నేరేడు పండ్ల మొదలగునవి తించే సుగరు పెరగదు. బరువు తగ్గవలసిన వారు అరటి పండ్లను మానండి. మామిడి, సపోటా, సీతాఫలం, పనస తోనలు మొదలగు వాటిని ఎక్కువగా తినదలిచినప్పుడు సాయంకాలం 5, 6 గంటల మధ్యలో సరిపడా తిని ఇక ఆ రోజు భోజనం మానండి. చీకటి పడిన తరువాత కూడా ఏమీ తినవద్దు. మిగిలిన వారు ఏ పండ్లనైనా 4, 5 గంటల మధ్యలో మీకు కావలసినన్ని తినండి. డబ్బులు లేనివారు అయితే రోజు జామకాయలు 2, 3 తినాన్న లాభం అందరిలాగానే ఉంటుంది. అందులో ఉప్పు, కారం మాత్రం పెట్టుకండి. ఈ పండ్లతో పాటు ఖర్షారం

పండ్లను కూడా 5, 10 వరకూ తీనవచ్చు. ఎవరికన్నా ఉదయం పూట మొలకలు తీన్నాక పొట్ట నిండకపోతే అరటి, బోప్పాయి, జామ లాంటి పండ్లను మొలకలతో పాటు వాడుకోవచ్చు. భోజనంతో పాటు పండ్లను తినడం మంచిది కాదు. పొట్టలో ఖాళీగా ఉన్నపుండే, విడిగా పండ్లను తించే ఆవి కాసేపట్లో రక్తంలోకి వెళ్ళి, మనకు వెంటనే లాభాన్ని అందిస్తాయి.

11. పండ్ల రసాలను ఎప్పుడు ఎలా త్రాగాలి?

పండుగా తినేకంటే దాన్ని రసంగా తీసుకుని త్రాగినప్పుడు త్వరగా రక్తంలోనికి వెళ్ళి పొట్ట, ప్రేగులు ఖాళీ అయ్యి విశ్రాంతిని తీసుకుంటాయి. తియ్యటి పండ్లను తినడం మంచిది. పుల్లటి పండ్లను రసంగా త్రాగడం మంచిది. పుల్లటి వాటిని తింటే దంతాలు పులిసి ఇబ్బంది పెడతాయి. బత్తాయి, నారింజ, కమలా, అనాస మొదలగు వాటిని రసంగా తీసుకుని, మరీ పులుపు ఎక్కువగా ఉంటే కొద్దిగా నీరు కలుపుకుని త్రాగవచ్చు. ఆ రసంలో పంచదార, బెల్లం వేయకుండా 2, 3 స్పాన్ల తేనె వేయడం మంచిది. తేనె ఖర్చు భరించలేని వారు, ఖర్చురం పండును తోక్కి ఉంచుకుని, ఆ గుజ్జను ఈ రసాలలో కలుపుకుంటే ఖర్చు తక్కువ, లాభం ఎక్కువ. ఈ

రనాలను ముందే తీసుకుని ఫ్రైజ్ లో నిలవ ఉంచి త్రాగుకూడదు. రనాలలో ఎప్పుడూ ఐన్ ను కలపకూడదు. ఐను, పంచదారలను బాగా వాడితే రుచిగా ఉంటాయని రనాలను రుచికోసం త్రాగుచున్నారు. అలా త్రాగేవారికి ఆ రనాల వల్ల ఆరోగ్యం బదులుగా రోగాలోస్తాయి. టాన్సీల్ వాయడానికి, రొంప పట్టడానికి, నెమ్ము చేయడానికి, దగ్గ రావడానికి, గొంతు రొంప రావడానికి ఐన్, పంచదారలే కారణాలు. వీటి వలన తేడాలు వస్తాయని తెలియక చాలా మంది మాకు పుల్లటి పండ్లు పడవు అని పుల్లటి పండ్ల మీద అభాండాలు వేస్తుంటారు. అన్నింటికంటే నారింజ చోక. నారింజ రనం రోజూ త్రాగడం మరీ మంచిది. చాలా మంది రోడ్ల మీద పండ్ల రనాలు త్రాగుచున్నది రుచి కోసమే. తియ్యటి పండ్లలో (సపోటా, మామిడి, యాపిల్) ఐను, పంచదారతో పాటు పాలు కూడా కలిపి రకరకాల పొడులు వేసి త్రాగుతారు. దానివల్ల లాభం ఏమీ ఉండదు. పైగా శరీరానికి నష్టమే. ఎందుకంటే పండ్ల

రనాలకు ఎప్పుడూ పాలు కలపకూడదు. పండ్ల రనాలు గంటలోనే జీర్ణం అయ్య రక్తంలోనికి వెళ్లవలసినవి. పాలతో కలిసే సరికి పాలు జీర్ణం అయ్య వరకూ ప్రేగులలోనే పడి ఉంటాయి. పాలు జీర్ణం కావడానికి 2, 2 1/2 గంటలు పదుతుంది. ఒక కుంటి ఎద్దును మంచి ఎద్దును కలిపి బండి కట్టినట్లుగా ఉంటుంది. దాని ద్వారా గ్యాస్ ట్రుబుల్స్, కడుపులో మంటలు వస్తుంటాయి. స్క్రూల్ నుండి వచ్చిన పిల్లలకు అప్పటికప్పుడు తీసిన పండ్ల రనాన్ని 4 - 5 గంటల సమయంలో ఇవ్వండి. మనము కూడా ఆ టైములోనే త్రాగవచ్చ. పండ్ల రనాలను త్రాగితే పండ్లను తీనడానికి 40 - 45 నిమిషాలు విరామం ఇచ్చి తీనవచ్చ. లేదా ఏదో ఒక రకం (రసం గానీ, పండ్లు తీనడం గానీ) తీసుకోవచ్చ. ఎవరి వీలుని బట్టి వారు తీసుకోండి. ఉదయం మొలకెత్తిన గింజలు తీనడానికి 45, 50 నిమిషాల ముందు కూడా పండ్ల రనాలన్నీ ప్రతి రోజు పరగడుపున త్రాగవచ్చ. కూరగాయల రసం

లేనప్పుడు, ఆ రసం తీసుకోవడానికి కరెంటు లేనప్పుడు పుల్లటి పండ్ల రసాలు మంచివే. రసాలను తీసే పండ్లను కూడా ఫ్రెష్ లో పెట్టవద్దు. బయటే తడిగుఢ్ఱ కప్పి ఉంచుకోండి. సుగరు వ్యాధి ఉన్నవారు రసాలు త్రాగరాదు. బరువున్నవారు రసాలు త్రాగినా బరువు పెరగరు. రక్తం తక్కువగా ఉన్నవారు ప్రతి రోజూ తప్పనిసరిగా తేనె కలిపి రసాలను త్రాగడం మంచిది. చెరుకురసం కూడా పండ్ల రసంలాగే పనిచేస్తుంది. అవకాశమున్నప్పుడు దానిని రోజూ త్రాగవచ్చు. ఆహారం తిన్నాక పండ్ల రసాలను ఎప్పుడూ త్రాగరాదు. డబ్బులు లేనివారు పండ్ల రసాలను త్రాగకపోయినా ఘరవాలేదు. మన రక్తంలో డైరెక్టుగా కలవడానికి పండ్లలో రసాలు తయారయ్యాయి. ఆ రసాలను త్రాగే అదృష్టానికి మనం నోచుకున్నాము.

12. పచ్చ కూరగాయలను ఎలా వాడుకోవాలి?

పచ్చ కూరలను తీంచే ఆరోగ్యానికి మంచిదని ఈ మధ్య చాలా మంది తినడం ప్రారంభిస్తున్నారు. కాకపోతే ఎప్పుడు తినాలో సరైన సమయం తెలియక ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు, వేటితో పడితే వాటితో కలిపి తీంటున్నారు. చాలా మంది ఉదయం అన్ని రకాల పచ్చ ముక్కలు, కొన్ని మొలకగింజలు తిని ఇంట్లో వారు వండారు గదా అని ఇణ్ణీలు, దీసెలు కూడా వాటితో కలిపి తీంటూ ఉంటారు. ఇలా కలపకూడదు. కొందరు బరువు తగ్గాలని అన్నంలో ఈ పచ్చ కూరలను తీంటారు. ఇంకొందరు పండ్లు, పచ్చకూరలు తీంటూ ఉంటారు. ఇవన్నీ ఆ కూరలు తిన్న లాభాన్ని పూర్తిగా రానివ్వువు. పచ్చ కూరల జీర్ణక్రియ వేరుగా ఉంటుంది. ఉదయం ఫూట పచ్చ

కూరలను నమిలి తెనే కంచే వాటిని రసం తీసుకుని
త్రాగడం తేలిక. పైగా త్వరగా పని పూర్తి అవుతుంది.
టిఫిన్ క్రింద మొలకలను బాగా నమిలి తినాలి కాబట్టి
వీటిని రసంగా త్రాగడం వల్ల దైము కలిసాస్తుంది.
పురుగు మందుల ప్రభావం బాగా తక్కువగా ఉండే
కూరలైన పాట్ల, బీర, సార, క్యారెట్, బీట్ రూట్, నాటు
టమోట్టా, దీస్కాయలు, బూడిద గుమ్మడి
మొదలగునవి. తినడానికి గానీ, రసానికి గానీ
వాడవచ్చ. ఆకు కూరలను మీరు స్వంతంగా
పండించుకుంచే రసానికి వాడవచ్చ. పైన చెప్పిన
కూరగాయలలో ఏవైనా 3, 4 రకాలను ముక్కలు కోసి
గ్రైండర్ లో వేయండి. గుజ్జ గుజ్జగా, మెత్తగా
అయ్యెట్లు వెయ్యండి. ఆ గుజ్జను వడకట్టి పిప్పిని
తీసివేయండి. అడుగున రసాన్ని తీసుకోండి.
వడకట్టడం వల్ల ఇబ్బందిని కలిగించే పిప్పి పోతుంది.
శరీరానికి ఉపయోగపడే పీచుపదార్ఢం తగినంత
రసంలో మిగులుతుంది. ఆ రసానికి ఒక చెక్క
నిమ్మరసం 2, 3 సూప్ న్న తేనె కలుపుకోని త్రాగవచ్చ.

ఈ రసాన్ని ఉదయం పూట రెండు సార్లుగా నీరు త్రాగి విరేచనం పనులు అయిన అరగంట తరువాత త్రాగవచ్చు. నుగరు వ్యాధి ఉన్నవారు క్యారెట్, బీట్ రూట్, తేనె ఈ మూడింటినీ కొఢిగా వాడుకుని త్రాగవచ్చు. ఇతర కూరలు ఎక్కువగా వేసుకోవచ్చు. ఈ రసాన్ని వీలున్నంతవరకు ఒక పెద్ద గ్లాసు నిండా (300 మిల్లిలీటర్లు) ఉదయం మొదటి ఆహారంగా త్రాగండి. ఎప్పుడన్నా కుదరకపోయినా, కూరల రేట్లు ఎక్కువగా ఉన్నా, కరెంటు లేకపోయినా, అప్పుడు పండ్ల రసం త్రాగవచ్చు. ఈ రసం త్రాగేవారు విడిగా తేనె నిమ్మరసం నీళ్ళు త్రాగనవసరం లేదు. ఈ రసంలోనే వాటిని కలుపుకుంటున్నాము కాబట్టి ఇంకా మంచిది. పచ్చ కూరలను రసంగా గాక తినాలి అనుకునే వారు ఉదయం తినడం బదులుగా సాయంకాలం తినవచ్చు. పైన చెప్పిన కూరలను ఎండు కొబ్బరి తురిమే శ్లేటు మీద తురిమి, ఆ తురుముకు ఉల్లిపాయ ముక్కలు, పచ్చమిర్చి, కరివేపాకు, కొత్తమీర, నిమ్మరసం కలిపితే పచ్చకూర

అవుతుంది. ఆ కూరను అన్నం బదులుగా గోధుమ
రొష్టులు 3, 4 కాల్చుకుని సాయంకాలం భోజనంలో ఈ
కూరతో తెనండి. దీనివలన బరువు బాగా తగ్గుతారు.
ఇవి కాక ఉడికినవి ఇంకా ఏమీ తెనకూడదు. రొష్టులు
అతి తక్కువ వేడి చేయబడతాయి కాబట్టి ఇక్కడ
పచ్చికూరలతో కలిపినా నష్టముండదని
తెనమన్నాము. పచ్చికూరగాయలను రసంగా
అయితే అందరూ త్రాగడానికి తేలికగా
ఉంటుంది. టీ, కాఫీలు, పాలు, జూవలు ఇలాంటి
వాటిని ఉదయం ప్రక్కకు బెట్టి పచ్చి కూరల
రసాన్ని త్రాగడం మంచిది.

13. మీ పిల్లలకు ఏది పెట్టాలి?

ఎదిగే వయసులో ఉన్న పిల్లలకు ఇప్పట్టుండే ఈ పచ్చికూరలు, మొలకలు ఎందుకు? ఈ వయసులో నోరు కట్టుకుని బ్రతికి, ముసలివారయ్యక అన్ని తింటారా ఏమిటి, ఏ వయసులో తినాల్సినవి ఆ వయసులో తినడం మంచిది. ఇలా రకరకాలుగా తల్లిదండ్రులు ఆలోచిస్తూ ఉంటారు. ఇలా ఎవరన్నా ఆలోచిస్తే తప్పు, పిల్లలకు ఏది మంచో, ఏది చెడో తెలియదు. పెద్ద వారిగా మనకే తెలియాలి. పిల్లలకు జబ్బులోస్తున్నాయంచే ఆ తప్పు పెద్దలదే. ఈ రోజులలో పిల్లలకు కంటి చూపు పోతుంది, పళ్ళు పుచ్చుతున్నాయి, 20 సంవత్సరాలన్నా రాకుండా జాట్టు తెల్లబడుతోంది. చీటికి మాటికి జ్వరాలు, రోంపలు వస్తున్నాయి. ఈ రోజులలో మన పిల్లలకు

ఇన్న రకాలుగా ఇబ్బందులు వస్తున్నాయంచే
కేవలం పోషకాహార లోపం. టీ.వి లు చూసి బలం
అనుకుని, ఎంతో జబ్బు తగలేని ఏవేవో
పెదుతున్నారు. మన పిల్లల బ్రతుకు మనమే నాశనం
చేస్తున్నాము. మన కంటి ముందే మన కంటే ఎక్కువ
జబ్బులతో పిల్లలు బాధపడే రోజులొచ్చాయి. పిల్లల
ఆరోగ్యాన్ని బట్టే వాళ్ళ భవిష్యత్తు, దేశ భవిష్యత్తు
ఆధారపడి వుంది. కాబట్టి ప్రతి తల్లిదండ్రులు
పిల్లలకు ఇప్పటి నుండే రోగం రాని అమృతాహారాన్ని
ఎక్కువ శాతంలో ప్రతి రోజూ అందించండి. వారు
దానిని తినేట్లు నచ్చ చెప్పండి. **ప్రతి రోజూ**
ఉదయం పచింకూరల రసాన్ని (క్యారెట్ ఎక్కువగా
వేసి) ఒక గ్లాసుడు ఇవ్వండి. దాని వల్ల కంటి
చూపు పోదు. టిఫిన్ క్రింద ఇతర టిఫిన్ను
పెట్టుకుండా మొలకెత్తిన విత్తనాలు, నానబెట్టిన
వేరుశెనగ పప్పులు, 10 ఖర్చురం పండ్లు, పచిం
కొబ్బరి పెట్టండి. ఒక వేళ కొబ్బరి తినలేకపోతే,
దానికి కొన్ని నీళ్ళ పోసి గ్రైండర్ లో వేసి, దానిని

వదకట్టి ఒక కప్పుదు పాలను తేనెతో కలిపి ఇవ్వండి. కొబ్బరి పాలు మామూలు పాలకంచే చాలా శ్రేష్ఠం. ఈ టిఫిన్ మీ పిల్లలకు పెడితే ఎంతో బలం, ఎదుగుదల, ఆరోగ్యం అన్ని వస్తాయి. కండప్పుళ్లి పెరుగుతుంది. సాయంకాలం స్కూల్ నుండి వచ్చాక టీవీలలో చెప్పినట్లు పెట్టుక, పండ్లు లేకపోతే ఒక గ్లాసుడు పండ్లరనం ఇవ్వండి. ఆదివారం రోజున నాలుక కోరినవి పెట్టండి. సోమవారం నుండి శనివారం వరకు మాత్రం శరీరం కోరేవి, ఆరోగ్యాన్నిచేచేవి మాత్రమే పెట్టండి.

14. సహజాహం వల్ల లాభాలు

తేచిన దగ్గరునుండి పదుకునే వరకు అందరూ ప్రతిదీ ఉడికినదే తిని నాలుకను సుఖపెట్టి, శరీరాన్ని మాత్రం ఇబ్బంది పెదుతున్నారు. మనందరం ఇక బాగు పదదామనుకుంటున్నాము కాబట్టి రోజులో కనీసం 50, 60 శాతం రోగం రాని ఆహారాన్ని తప్పనిసరిగా తిందాం. ఇలా తిన్నందువల్ల మనం అందుకోబోయే ప్రయోజనాలు ఇలా ఉంటాయి.

1. రక్తం ఎప్పుడూ తగ్గదు. తగ్గిన వారికి 15, 20 రోజులలోనే బాగా కొత్త రక్తం పుదుతుంది.
2. నోటి పూత పూర్తిగా పోతుంది.
3. ఎముకలు గట్టి పదతాయి. (కాల్చియం మాత్రలు వాడనవసరం లేదు).

4. కీళ్ళ అరిగిన వారికి, జిగురు తగ్గిన వారికి ఆజిగురు తయారయ్య, కిర్రు కిర్రు చప్పుళ్ళు తగ్గి, అరుగుదల కొంత సవరించబడుతుంది.
5. స్నేలకు హర్షినుల లోపం పోయి బహిస్థులు సరిగా వస్తాయి.
6. అండీత్వత్తిని, వీర్య కణాల అభివృద్ధిని పెంచుతుంది.
7. కండరాలు బలంగా తయారయ్య ఎక్కువ సేపు (15, 18 గంటల పాటు) పనిచేసినా అలసట ఉండదు.
8. పిక్కల నొప్పులు, కాళ్ళు కొంగర్లు పోవడం తగ్గుతుంది.
9. జూట్లు ఊడడం తగ్గి, క్రొత్త జూట్లు వస్తుంది.
10. కంటి చూపు మెరుగవుతుంది.
11. రోగ నిరీధక శక్తి ఊహించనంతగా పెరుగుతుంది.
12. బరువున్న వారికి బరువును తగ్గిస్తూ బలాన్ని పెంచి ఆరోగ్యాన్ని స్తుంది.

13. శరీరంలో పోషకాహార లోపం పూర్తిగా నివారిస్తుంది. పైగా బీ-కాంప్లెక్స్ గొట్టాలు, ఐరన్ మాత్రలు వాడనవసరం లేదు.
14. సహజాహారాన్ని 50, 60 శాతం తీవ్రేసరికి, చెడ్డ ఆహారాన్ని తీవ్రాలనే వాంఘలు బాగా తగ్గి పోతాయి. సహజాహారం తీవ్రం రోగం రాకుండా శరీరానికి మనమే భీమా చేసుకోవడం అనవచ్చు.

15. ఇలా తీందామా?

మనం ఇన్నాళ్ళూ మన శరీరానికి రోగాలను కలిగించే ఆహారంతో నింపాము కాబట్టి రోగాలు వచ్చాయి. ఇక నుండి మనం పూర్తిగా మారిపోయాం కాబట్టి, రోగం రాని ఆహారాన్ని తిని శరీరానికి రోగం రాకుండా చేసుకుందాము. ఇది మన శరీరము. మనం జీవించినంతకాలం మనమే దీని మంచి చెడులు చూసుకోవాలి. ప్రక్క వాళ్ళకు మన శరీరంపై శ్రద్ధ ఎందుకుంటుంది. ఈ శరీరానికి ఏది జరిగినా మనమే భాద్యులం. భాద్యతగా ఆహారాన్ని ప్రతిరోజూ తీందాము. రోజుల్లో ఎంత వరకూ సహజంగా తినగలిగారో పరిశీలించుకోండి. కనీసం 50 శాతం పైన తీంచేనే పాస్ మార్కులోస్తాయి. నిదానంగా కొన్ని రోజులల్లో సాయంకాలం పూర్తిగా ఉడికిన భోజనం మాని పెందలకడనే పొట్టనిండా పండ్లను తిని

మార్గులోచ్చినట్లు. కొన్ని రోజులు గడిచాక వారానికొక రోజనాన్న రోజంతా రోగంరాని ఆహారం తినండి. ఆ ఒక్క రోజు 100 శాతం మార్గులు వచ్చినట్లు. సహజాహారాన్ని బాగా తీనడానికి అలవాటు పడితే, అప్పుడు మధ్యాహ్నం కూడా ఉడికిన ఆహారం మాని కొబ్బరికాయ, అరటిపండ్లను తిని ఉండవచ్చు. మనం ఎంత సహజత్వానికి దగ్గరగా ఉంటామో అప్పుడే ఆరోగ్యం కూడా అంత సహజంగా లభిస్తుంది. పూర్తిగా సహజాహారం తీంచే జీవితంలో రోగం రాని స్థితి లభిస్తుంది. రోగాలు రాకూడదంచే రోగం రాని ఆహారాన్నే తీనాలి. అందరం అలా తీనే ప్రయత్నం చేధ్యాం. ఆరోగ్యంగా జీవిధ్యాం. రోగాలు లేని సమాజాన్ని నిర్మిధ్యాం.